

مصطفی زمانی

چهره‌های قرآنی

(۳)

(بقیه از شماره قبل)

سلیمان (ع)

است مرک

داود در بستر مرگ افتاده است و هیولای مرک را در مقابل چشم خود مجسم می‌بیند .
 آری پیک اجل رامی بیند که هر آن به او خیره خیره مینگرد و پیچ و خم راه سفر مرک را در مقابل چشمش مجسم می‌سازد .

راستی آخرین ساعات زندگی چقدر تلغ و ناراحت کننده است !
 آیا موقعیکه انسان ؛ بازن . فرزند ، مال ، ثروت و عنوان و داع می‌کند وهمه را در مقابل چشم خود حاضر می‌بیند درجه حالتی قرار می‌گیرد ؟
 داود مانند زمامداران پیشین خود و سایر پیغمبران الهی در بستر مرگ افتاده است و دورنمای آینده قوم خود را در برخود مشاهده می‌کند .

آری داود بفکر سعادت ملت خویش است و سعی کرده که ولیعهد خود را عاقل ، هوشیار و دلسوز جامعه انتخاب کند . داود کوشش کرده است در آخرین ساعات زندگی خود فرزند را نصیحت کند ، پند و اندرز بدهد . بر نامه زندگی وی را برایش روش سازد و ظائف خطییر سلطنت را باوری در میان گذارد .

داود پس از اینکه بر نامه ساخته ایمان بیت المقدس را برای فرزندش مطرح ساخت بفرزندش گفت :

ای سلیمان ! اگر ادامه سلطنت می‌خواهی ! و اگر آبر و عنظمت می‌خواهی

واگر حکومت بر دل ملت را میجوئی در حفظ شریعت خدا استوار باش و در دین
موسی پای بر جا ! (۱)

چه باید کرد ؟ پیک اجل بدون اجازه وارد منزل سلیمان شد و پدر
سلیمان را بود !

شگفت آور است که گرگ اجل روز پروز گوسفندان بیابان جهان را
میبرد ولی گوسفندان در خواب غلت فرورفته و خیره بدمینگرند .

تشییع جنازه داود!

داود دیده از جهان فرو بست و چهل هزار تن از دانشمندان و بزرگان بُنی .
اسرائیل در تشییع جنازه وی حاضر گردیده جسدش را در سر زمین بیت المقدس
دفن نمودند (۲)

آیا این چهل هزار تن بجهه جهت سرازپاشناخته در تشییع جنازه داود در
حرکت بودند و بمرده وی احترام میگذاشتند ؟ اگر بخاطر مال بود که داود با کف
حالی از دنیا میرود و داگر بخاطر سلطنت وی بود که تخت شاهی را راه کرده و بسوی
وادی خاموشان رسپاراست و اگر بخاطر عالم و داشت وی بود که فکری برایش
نمانده که از آن قدر دانی شود .

آیا میدانید چرا بتشییع جنازه وی حاضر گشتهند ؟
این احترام بخاطر این بود که حکومت بر دلها داشته ، قلبها را تسخیر
کرده و از جان و دل در راه سعادت مردم کوشیده است . مردم می بینند یک پیشوای
فدا کار و غم خواری را از دست داده اند . یک رهبر نیرومند لسوژ را بدست گرگ اجل
سپرده اند .

بنی اسرائیل بسوی قبرستان شناقتند و با چشم دل باین حقیقتی که شاعر روده
است مینگرنند :

«آنگاه که جنازه‌ای را بقبرستان بر دی بدان که چند صبا حدیگری خودت

(۱) ۲۳۹ ناسخ التواریخ جزء دوم هبوط

(۲) ۲۴۰ ناسخ التواریخ جزء دوم هبوط

بدوی ملحق خواهی شد .(۱)

و آنگاه کذمام ملتی را بdest گرفتی و چند صباحی بر آنان حکومت کردی
دانسته باش که بزودی از آن مقام معزول میگردد ، (۲)

آری با چشم دل بقیر ، تان مینگرند و دوستان و آشنايان چند صباح پیش
خود را می بینند که در خاک آرمیده اند . می بینند که زمامداران جنا یتکار زیر توده
های خاک قبر خفته اند و قدرتی از خود ندارند که در مقابل حوات زمینی خود را
حفظ نمایند .

ملت از در گذشت داود پندگرفتند و او را بخانه تاریک گور سپرده
باز گشتند .

سلطنت نمیخواهم .

داود یامر خداوند سلیمان را برای ولایت عهدی خود انتخاب کرده و بملت
معرفی نمود . ولی هنگامیکه داود دارفانی را بدرود گفت هوش و ذکاوت و علم و
لیاقت سایمان و همه فارشهاي داود اسیر دست احساسات و عواطف نژادی شده بني
اسرائیل گفتند : « چون مادر سلیمان از طائفه بني اسرائیل نیست (۳) لایق سلطنت ما
نمیباشد و باید شخص دیگری را انتخاب کنیم » .

بدنبال این تصمیم ، بني اسرائیل یکی دیگر از فرزندان داود را بر هبری خود
انتخاب کردند .

این عمل باطلاع سلیمان را میدوا برای حفظ مصالح اجتماع از مقام سلطنت
کناره گیری نمود .

ارمیا (۴) که یکی از پیغمبران آن عصر بود از این موضوع مطلع شد و با
کوشش فراوان سلیمان را حاضر بقبول ریاست بني اسرائیل نمود و وی را
پس مسند داود نشانید و برای تحکیم سلطنت وی کوشش های فراوانی

(۱) واذا حملت الى القبور جنازة فاعلم بانك بعد ها محمول

(۲) واذا وليت امور قوم مدة فاعلم بانك عنهم معزول

(۳) سلیمان از زن اوریامتو لدشده بود (۳۶۳ روضة المفاسع ج ۱)

نمود (۱) .

رأستی سلیمان عاقل و حق پرست است که از منند ریاست کناره میگیرد و دنیا را بدینا طلبان واگذار میکند : زیرا میداند که ریاست طلبان برای علاقه بر ریاست هزاران خون میریزند ، صدها جنایت میکنند ، ناموسها بفدا مقدمش مینمایند .

آری ریاستی که پای خود ، در آستانه منزل انسان زانو نزد شخص را برای ریاست بر نگزیند ، نه تنها ارزشی ندارد بلکه قابل اعتماد نیست : زیرا ریاستی که مالهای فراوانی برای بدست آمدن آن مصرف میشود باید آنچه مصرف شده باضافه سود آن بازدهد .

آری ریاستی که برای فراموش آمدن آن ناموس در راهش داده میشود بفکر در بودن ناموسها است و ریاستی که از زد و بندهای سیاسی و پارتی بازی بدست میآید اغراضی زیر آن نهفته است که سعادت ملتها را در معرض خطر قرار میدهد .

بلی ریاستی که با پای خود بیاید زمینه تأمین هدفها را بوجود میآورد و رئیس جدید میتواند افکار خود را بزیرستان و بالادستان خود تحمیل کند اما اگر بزور بخشش مال بدست آمد هدف اصل این ریاست حفظ موقعیت و کرسی ریاست و جمع آوری مخارج آن است و نظری بخواسته ها و حواائح زیرستان خود ندارد و اگر توجهی هم داشته باشد تا آنجا است که پایه های ریاست و رامحکم سازد اسلیمان صبر کرد تسلطت با پای خود به منزل وی آید و بدون خونریزی و جنایت بر کرسی صدارت تکیه زند .

آری روش بی اعتمای سلیمان بسلطنت سبب شد که محبویت دیگری در دل به اسرائیل پیدانماید .

رأستی چرا ارمبا بحسب حجتی سلیمان شفافت و ویسا مجبور بقبول سلطنت کرد ؟

ارمیا مردالهی است و فکر میکند باید مناسب بزرگ بدست اشخاص قابلی

داده شود.

آری منصب سلطنت مقام کوچکی نیست و آنکه براین تکیه گاه تکیه میکنند باید عاقل، دانا؛ هوشیار و پرهیز کار باشند؛ زیرا گفته اند سلطنت بمزن لشمشیر است و همان نظری که اگر شمشیر بدست دیوانه افتاد بلای همنوع خوش است اگر این مقام هم بدست دیوانگان و یا کودک صفتان افتاد بلای نوع خوش میگردد.

چه میدانیم شابدار میای پیغمبر بعنوان یک وظیفه انسانی دست با قدم زد تاسلیمان را بکرسی سلطنت بنشاندویا اینکه از طرف خداماً مور شده بود این عمل را النجام دهد و یا برای ترحم بنوع خوش کوشید تاسلیمان را بسلطنت بر ساند و رفاه و آسایش بنی اسرائیل را که هدف اصلی وی بود بدست آورد. هر چه بود اقدام وی با استقبال مهمی رو بروشد و از پیشنهادوی بگرمی استقبال شدو سلیمان را بسلطنت خود پذیر فتند.

روح از رگ

اگر سلیمان مانند بسیاری از جنایتکاران جهان برای بدست آوردن کرسی ریاست وزمامداری چند روزه دست بکوبد تا قیام مسلحانه میزد، میتوانست بر مخالفین خود پیروز گردد و آنانرا از صحنه ریاست خارج گرداشد، ولی سلیمان مرد الهی است و فکر میکند کاخی که بر احساد بینوایان و کشتگان استوار گردد و بودجه آن از دست رفع یتیمان و بیوه زنان با فشار و زور بدست آید، نه تنها الذت ندارد، بلکه زمینه نابودی اورا فراهم میسازد.

آری سلیمان با بی اعتنایی سلطنت موقیعت ملی خود را ثبت کرد و با همین عمل صحیح تو انشت بر کرسی سلطنت تکیه زند.

گرچه سلیمان چند صباحی از کرسی ریاست کنار زده و حقش غصب گردید، ولی بروجهه ملی او افزوده شد و بی اعتنایی وی سبب شد که مخالفین وی نیز ارادت بیشتری به او پیدا کنند، زیرا وی عمل ناتایب کرده بود علاقه بر ریاست ندارد و برای آقائی خود حاضر بکشتمارملت بینواییست. و نسبت بزریر د تان خود علاقمند است.

راستی سلیمان مرد الهی است و اعتنایی بدنیا و زرق و برق ریاست آن

ندارد . روح سلیمان بزرگ است و مقام و عنادیں جهان را بیش از اسباب بازی نمیدارد .

آری سلیمان میخواهد عمل ثابت کند که منصب و ثروت دنیا بی ارزش است و نباید به آن اعتمانی کرد ، و برای اثبات این موضوع از خدای خود سلطنتی میخواهد که مانند آن در روی زمین بوجود نماید .

سلیمان عرضه میدارد : «بار خدا یا ! سلطنتی من عنایت فرمای که پس از من بدیگری عنایت نکنی » (۱) توبخشنه و مهربانی .

سلیمان از خدای خود سلطنتی میخواهد که مانند آن وجود نداشته باشد و اوصاف و علائم این سلطنت از هر جهت با سایر سلطنت‌های جهان فرق داشته باشد .

سلیمان میخواهد از آنچه برای یک سلطان ، قابل تصور است و انسان میتواند آنرا بنفع خود تسخیر کند و از آن بهره مند شود ، بهره برداری نماید و نمو نه کامل سلطنت الهی گردد ، تارو زرستاخیز اتمام حجت سلاطین و زمامداران جهان باشد .

آری سلیمان بخیل نبود و اگر سلطنت بی‌مانندی بدیگری داده میشد ناراحت نمیگردید ولی میخواست عمالاً بجهانیان ثابت کند که کرسی خلافت با پرستش خدا و رعایت زیر دستان و حمایت از بینوایان و اظهار لطف و مرحمت نسبت با آنان مناقات ندارد (۲) *تال جامع علوم انسانی*

سلیمان سلطنتی میخواست که مانند ستمگران که بحقوق مستمندان و ملت تجاوی میکنند نباشد (۳) .

آری مقام ریاست نباید توأم باظلم و جنایت باشد . و هر کس براین مسند تکیه دنباید بفکر آیش خویشن و مکیدن خون زیر دستان باشد .

(۱) سوره ص آیه ۳۵ (رب هبلى ملکاً لاينبغى لاحدى من بعدى)

(۲) بحار الانوار جزء ۱۴ صفحه ۸۹

(۳) بحار الانوار جزء ۱۴ صفحه ۸۶

سلیمان از سلطنتی که بشر بهوی تفویض میکرد واورا بر کرسی «مامداری خود می نشاند صرف نظر نمود و آن خدا خواهش سلطنتی کرد که مانند آن تصور نداشته باشد و بتواند با این مقام بزرگ بر ستمگران و پادشاهان خودسر پیروز گردد (۱) .

آری روح بزرگ است که بمقام کوچک و بی ارزش اعتماء ندارد و همیشه طالب فرد کامل و اعلای موجودات و مقامها است .

سلیمان از خدا - لطف - بیسا بقهای خواهش کرد و خداش وی را مورد لطف و مرحمت قرار داده سلطنت بیسا بقهای به او عنایت کرد که هنوز مانند آنرا بکسی عنایت نفرموده است !

دنباله دارد

(۱) بحار الانوار جزء ۱۴۶ صفحه ۸۳

بل بخت رین مردم ؟

«از امیر المؤمنین علیه السلام پرسیدند : شقی ترین مردمان کیست ؟

فرمودند : من را عدیمه بقیه اغیر ۵ کسب کده دینش را برای دنیا دیگری از دست بدهد .»

سفينة البحار - ج ۱